

"Påskeblomst! Hvad vil du her?"

N.F.S. Grundtvig, Carl Nielsen (1939)

Den gængse udgave:

	1	2	3	4	1	2	3	4	
Vers 1	Påskeblomst! hvad vil du her? Bondeblomst fra landsbyhave uden duft og pragt og skær! hvem est du velkommen gave? Hvem mon, tænker du, har lyst dig at trykke ømt til bryst? Mener du, en fugl tør vove sang om dig i Danmarks skove?	D		A	G		A		
	D		A		D		A		
	G		E ⁷		A		A		
	F [#] m		Bm		C [#]		F [#] m		
	Bm		A ⁷		D		G		
	D		Bm		D		A ⁷		
	D		F [#] m		G		F [#]		
	G		Bm		G	A	D		
Vers 2	Bondeblomst! men er det sandt: Har du noget at betyde? Er din prædiken ej tant? Kan de døde graven bryde? Stod han op, som ordet går? Mon hans ord igen opstår? Springer klart af gule lagen livet frem med påskedagen?	D		A	G		A		
	D		A		D		A		
	G		E ⁷		A		A		
	F [#] m		Bm		C [#]		F [#] m		
	Bm		A ⁷		D		G		
	D		Bm		D		A ⁷		
	D		F [#] m		G		F [#]		
	G		Bm		G	A	D		
Vers 3	Kan de døde ej opstå, intet har vi at betyde, visne må vi brat i vrå, ingen have skal vi pryde, glemmes skal vi under muld, vil ej vokset underfuld smelte, støbes i det dunkle og som lys på graven funkle.	D		A	G		A		
	D		A		D		A		
	G		E ⁷		A		A		
	F [#] m		Bm		C [#]		F [#] m		
	Bm		A ⁷		D		G		
	D		Bm		D		A ⁷		
	D		F [#] m		G		F [#]		
	G		Bm		G	A	D		
Vers 4	Påskeblomst! En dråbe stærk drak jeg af dit gule bæger, og som ved et underværk den mig hæver, vederkvæger: Svanevinge, svanesang, synes mig, af den udsprang. Vågnende jeg ser de døde i en påskemorgenrøde.	D		A	G		A		
	D		A		D		A		
	G		E ⁷		A		A		
	F [#] m		Bm		C [#]		F [#] m		
	Bm		A ⁷		D		G		
	D		Bm		D		A ⁷		
	D		F [#] m		G		F [#]		
	G		Bm		G	A	D		
Vers 5	O, hvor est du mig dog kær, bondeblomst fra landsbyhave! Mer end rosen est du værd, påskeblomst på fædres grave! Sandt dit budskab er om vår, om et helligt jubelår, som hver ædel blomst af døde skal forklaret igenføde!	D		A	G		A		
	D		A		D		A		
	G		E ⁷		A		A		
	F [#] m		Bm		C [#]		F [#] m		
	Bm		A ⁷		D		G		
	D		Bm		D		A ⁷		
	D		F [#] m		G		F [#]		
	G		Bm		G	A	D		
Vers 6	Ja, jeg véd, du siger sandt: frelseren stod op af døde! Det er hver langfredags pant på en påskemorgenrøde: Hvad er segl og sværd og skjold mod den herre kæk og bold? Avner kun, når han vil ånde, han, som svor os bod for vånnde.	D		A	G		A		
	D		A		D		A		
	G		E ⁷		A		A		
	F [#] m		Bm		C [#]		F [#] m		
	Bm		A ⁷		D		G		
	D		Bm		D		A ⁷		
	D		F [#] m		G		F [#]		
	G		Bm		G	A	D		

N.F.S. Grundtvig skrev salmen i 1817, hvor den havde 9 vers. Carl Nielsen komponerede som den kendte melodi 1910. Først i 1939 blev salmen redigeret og bearbejdet til disse gængse 6 vers, da den blev optaget i højskolesangbogen.

"Påskeblomst! Hvad vil du her?"

N.F.S. Grundtvig, Carl Nielsen (1939)

Den oprindelige udgave:

1:

Påskeblomst! hvad vil du her?
Bondeblomst fra landsbyhave
uden duft og pragt og skær!
hvem est du velkommen gave?
Hvem mon, tænker du, har lyst
dig at trykke ømt til bryst?
Mener du, en fugl tør vove
sang om dig i Danmarks skove?

2:

Lever op i sind og hu,
stander op af eders grave,
barnedage! følger nu
med mig ud i faders have!
Lad mig under påskesang,
kirkeklokkens højtidsklang,
blomsten til mit hjerte trykke,
bryst og hoved med den smykke!

3:

Vinterblomst! du melder vår,
fold dig ud i stille kammer!
Ved Guds værk og egne kår
sig kun verdens dåre skammer.
Spottes end din ringe dragt
uden glans og farvepragt,
selv jeg dog på sorten tilje
ligned helst en påskelilje.

4:

Ej i liflig sommerluft
spired du på blomsterstade,
ej så fik du rosens duft,
ikke liljens sølverblade.
Under vinterstorm og regn
sprang du frem i golde egn,
ved dit syn kun den sig fryder,
som har kær, hvad du betyder.

5:

Bondeblomst! men er det sandt:
Har du noget at betyde?
Er din prædiken ej tant?
Kan de døde graven bryde?
Stod han op, som ordet går?
Mon hans ord igen opstår?
Springer klart af gule lagen
livet frem med påskedagen?

6:

Kan de døde ej opstå,
intet har vi at betyde,
visne må vi brat i vrå,
ingen have skal vi pryde,
glemmes skal vi under muld,
vil ej vokset underfuld
smelte, støbes i det dunkle
og som lys på graven funkle.

7:

Påskeblomst! En dråbe stærk
drak jeg af dit gule bæger,
og som ved et underværk
den mig hæver, vederkvæger:
Svanevinge, svanesang,
synes mig, af den udsprang.
Vågnende jeg ser de døde
i en påskemorgenrøde.

8:

O, hvor est du mig dog kær,
bondeblomst fra landsbyhave!
Mer end rosen est du værd,
påskeblomst på fædres grave!
Sandt dit budskab er om vår,
om et helligt jubelår,
som hver ædel blomst af døde
skal forklaret igenføde!

9:

Ja, jeg véd, du siger sandt:
frelsen stod op af døde!
Det er hver langfredags pant
på en påskemorgenrøde:
Hvad er segl og sværd og skjold
mod den herre kæk og bold?
Avner kun, når han vil ånde,
han, som svor os bod for vånde.

| 1 2 3 4 | 1 2 3 4 |

D		A	G	A			
D	A	D	A				
G	E ⁷	A	A				
F#m	Bm	C#	F#m				
Bm	A ⁷	D	G				
D	Bm	D	A ⁷				
D	F#m	G	F#				
G	Bm	G	A	D			

Musik: Carl Nielsen, 1910

D A G A D A D A G E⁷

6 A F#m Hm C# F#m Hm A⁷ D G D Hm

12 D A⁷ D F#m G F# G Hm G A D

Tekst: N.F.S. Grundtvig 1817